

70—80 хиляди лева тогавашни пари — една значителна сума покрай другитѣ приходи, които имали търновцитѣ отъ вино, отъ търговия, отъ занаяти и пр. При това фабрицитѣ продавали и семе, което събирали особени работници.

Фабриката на Сарафиди била отворена къмъ 1868 година и работила до 1886 година. Вжтре се сортирали пшкулитѣ по цвѣтове—бѣли, желти и зелени и така сж точили. Цѣли кервани пристигали, натоварени съ пшкули, по-сетне пакъ кервани изнасяли изработената коприна и вѣнкашно градѣтъ ималъ вече видъ на търговски.

Но следъ освобождението ни, както Карагѣйозовата, така сжщо и на Сарафиди почнала да запада. Въ 1893 г. фирмата Ангеловъ—Петровъ—Георгиевъ взела подъ наемъ фабриката на Сарафиди и я имала до преди балканската война. Тази фирма чрезъ особени свои хора събирала пшкули, пекла ги само и тѣй ги изнасяла вѣнъ отъ фабриката въ Европа. Презъ балканската война тази фабрика се затворила и не се отворила вече. Всичко било разпилѣно, разпродадено, унищожено да не остане поменъ отъ онази слава, съ която се ползувала фабриката въ миналото. И ако не стана баня като Карагѣйозовата, стана мѣсто да се приготвятъ шикери и захарчета, както ми се чини. „Сикъ транзитъ глория мунди“ сж казвали латинцитѣ, а на бъл-